

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 158: Forslag til lov om ændring af lov om social pension. (Ændring i opgørelsen af indtægtsgrundlag).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 13/1 99. Første behandling 28/1 99. Betænkning 11/2 99. Anden behandling 23/2 99).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 57 stemmer (S, SF, RV og EL) mod 55 (V, KF, DF, CD, FP og KRF).

Første næstformand (Birte Weiss):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Forespørgsel nr. F 26:

Forespørgsel til statsministeren:

»Vil regeringen konsekvent lade regionalpolitiske overvejelser indgå i lovarbejdet og i administrative afgørelser i øvrigt for at sikre en fremtidig tilnærmelsesvis ensartet økonomisk og beskæftigelsesmæssig udvikling i landets regioner?«

Af Ole M. Nielsen (KRF), Flemming Kofod-Svendsen (KRF), Jann Sjursen (KRF) og Tove Videbæk (KRF).

(Forespørgslen anmeldt 12/1 99. Fremme af forespørgslen vedtaget 15/1 99).

Begrundelse

Ole M. Nielsen (KRF):

Forsvarsministeren leverede faktisk en rigtig god begrundelse for den forespørgselsdebat, som vi har rejst her i dag, da han i forgårs sagde, at han ved nedlæggelse af kaserner ikke kunne tage regionale beskæftigelsesmæssige

hensyn. Men derfor vil jeg da godt alligevel udbyde min begrundelse.

Der sker de fleste steder i samfundet i både den private og i den offentlige sektor en effektivisering, rationalisering og centralisering. Det er et udtryk for, at vi lever i et dynamisk samfund. Af en eller flere årsager er det en tid, hvor samfærdelsmidlerne til stadighed bliver bedre, og hvor de elektroniske kommunikationssystemer i princippet gør det muligt at udføre sit arbejde hvor som helst, og hvor som helst ligger alligevel næsten centralt. Tilsyneladende bliver det stadig vigtigere for virksomhederne at placere sig centralt.

Den absolut altafgørende forskel i situationen i Danmark i forhold til tidligere er, at vi har fået en fast forbindelse over Storebælt, og det er også meget åbenbart, at den kommende faste forbindelse over Øresund har givet en voldsom optimisme i hovedstadsregionen.

Det sidste understreges af, at der er planer om at etablere et Øresundsbarometer, altså en måling af vækstraten, fordi de normale vækstparametre for henholdsvis Danmark og Sverige ikke vil være beskrivende for væksten i Øresundsområdet, forventer man. Det er jo helt fint, hvis vi vel at mærke mener, at vækst er et gode, men det vil vi ikke diskutere i dag, for det er jo ligesom en vedtaget sandhed.

Det er svært at have noget imod en god, positiv udvikling omkring akserne fra Århus i nord over trekantområdet, Odense, og til hovedstadsområdet. Vores bekymring går bare på, at der er ved at ske en skævvridning i Danmark til ugunst for yderkantsskævvridningerne, og det er naturligvis til ugunst for hele samfundet på lidt længere sigt.

Ingen kan vist være interesseret i, at dele af kongeriget halter for meget bagefter. Vi kan naturligvis ikke opnå en helt ensartet økonomisk og beskæftigelsesmæssig udvikling, men det er skidt, hvis vi udvikler områder, hvor det mest velfungerende er den elektroniske overførsel – vel at mærke modtagelse af penge.

Der har igennem årtier været gennemført mange tiltag med det formål at styrke de svage områder. Når det har fungeret bedst, er de svage områder i hvert fald for en periode blevet til ganske stærke områder. I andre tilfælde har indsatsen ikke haft den store effekt.

Mine iagttagelser har bibragt mig den opfattelse, at en indsats for at modvirke skævvridning aldrig i nyere tid har været mere nødvendig, end den er og bliver i de nærmest kom-